

Bruksela, 3 czerwca 2022 r.
(OR. en)

9806/22

LIMITE

JUR 376
ENER 272
CLIMA 256
ENV 565

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0423(COD)

OPINIA SŁUŻBY PRAWNEJ¹

Od: Służba Prawna

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/942 – Właściwa podstawa prawna

---

I. WSTEP

1. Na posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Energii w dniu 28 kwietnia 2022 r. niektóre delegacje zapytały, czy art. 194 ust. 2 TFUE – podstawa prawna zaproponowana przez Komisję we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym² (proponowane rozporządzenie) – jest właściwy i wystarczający, biorąc pod uwagę istotne aspekty środowiskowe, czy też właściwszy byłby art. 192 ust. 1 TFUE – podstawa prawna dotycząca środowiska. W niniejszej nocie powtórzono wystąpienie ustne przedstawiciela Służby Prawnej Rady.

---

¹ Niniejszy dokument zawiera opinię prawną, która podlega ochronie na mocy art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji; opinii tej Rada Unii Europejskiej nie podaje do wiadomości publicznej. Rada zastrzega sobie możliwość dochodzenia wszelkich praw, jeżeli opinia ta zostanie w sposób nieuprawniony opublikowana.

² Dok. [15063 2021 REV 1](#), [15063 2021 REV1 COR1](#), [15063 2021 ADD1](#), [15063 2021 ADD2](#), [15063 2021 ADD3](#)

2. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wybór podstawy prawnej aktu Unii nie zależy od tego, na czym – w rozumieniu danej instytucji – polega realizowany cel, lecz musi zostać dokonany na podstawie obiektywnych kryteriów mogących podlegać kontroli sądowej, w tym w szczególności na podstawie celu i treści danego środka³. Jeżeli analiza danego aktu wykaże, że wyznaczono mu dwa cele lub że ma on dwa elementy składowe i jeden z tych celów lub elementów składowych można zidentyfikować jako główny lub dominujący, podczas gdy drugi jest jedynie pomocniczy, wówczas ten akt należy wydać na jednej podstawie prawnej, tj. na tej podstawie, która wymagana jest z racji głównego lub dominującego celu lub elementu składowego⁴. Jedynie w wyjątkowych przypadkach, jeśli zostanie ustalone, że dany akt prawny realizuje większą liczbę celów, które są ze sobą nierozzerwalnie związane, przy czym żaden z nich nie jest drugorzędny ani pośredni w stosunku do drugiego, wówczas taki akt prawny można wydać na różnych, odpowiadających poszczególnym celom podstawach prawnych⁵, chyba że procedury przewidziane w każdej z tych podstaw prawnych są ze sobą niezgodne⁶.

II. CEL I TREŚĆ PROPONOWANEGO ROZPORZĄDZENIA

3. Jeśli chodzi o cel proponowanego rozporządzenia, w uzasadnieniu przedstawiono kontekst, wyjaśniając, że *wniosek opiera się na unijnym Planie w zakresie celów klimatycznych na 2030 r. oraz ocenie jego skutków. W planie w zakresie celów klimatycznych wykazano, na podstawie modelowanych scenariuszy, że osiągnięcie bardziej ambitnego celu klimatycznego polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o 55 % w 2030 r. jest wykonalne i umożliwiłoby sprawną transformację w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej w 2050 r. W planie tym podkreślono również potrzebę zintensyfikowania działań na rzecz redukcji emisji metanu*. (podkreślenie dodano) (s. 2)

---

³ Wyrok z dnia 11 czerwca 1991 r., *Komisja przeciwko Radzie (ditlenek tytanu)*, [C-300/89](#), [EU:C:1991:244](#), pkt 10.

⁴ Ibid., pkt 30, oraz wyrok z dnia 22 października 2013 r., *Komisja przeciwko Radzie*, [C-137/12](#), [EU:C:2013:675](#), pkt 53, i przywołane w nim orzecznictwo.

⁵ Wyrok w sprawie ditlenku tytanu, C-300/89, przytaczany powyżej, pkt 13 i 17; wyrok z dnia 23 lutego 1999 r., *Parlament przeciwko Radzie*, [C-42/97](#), [EU:C:1999:81](#), pkt 38; opinia Trybunału z dnia 6 grudnia 2001 r., (*Protokół z Kartaginy*), [2/00](#), [EU:C:2001:664](#), pkt 23; wyrok z dnia 10 stycznia 2006 r., *Komisja przeciwko Radzie (Konwencja rotterdamska)*, [C-94/03](#), [EU:C:2006:2](#) i wyrok z dnia 10 stycznia 2006 r., *Komisja przeciwko Parlamentowi i Radzie*, [C-178/03](#), [EU:C:2006:4](#), pkt 36 i 43.

⁶ Wyrok w sprawie ditlenku tytanu, C-300/89, przytaczany powyżej, pkt 17–21.

4. Stwierdzono tam również, że Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) zauważa że, aby świat mógł osiągnąć globalny cel polegający na ograniczeniu wzrostu temperatury o 1,5 °C (lub nawet 2 °C) do roku 2050, do 2030 r. muszą nastąpić zdecydowane redukcje emisji metanu. W najnowszym raporcie IPCC podkreślono rolę metanu jako jednego z głównych gazów cieplarnianych odpowiedzialnych za zmianę klimatu. W raporcie opisano, że poziomy metanu są rekordowo wysokie i znacznie przekraczają poziomy emisji umożliwiające ograniczenie ocieplenia do 1,5 °C. Istnieje zatem potrzeba zdecydowanej, szybkiej i trwałej redukcji emisji metanu, aby spowolnić globalne ocieplenie i poprawić jakość powietrza. Należy zauważyć, że w raporcie stwierdzono, że wzrost ilości metanu w atmosferze jest wynikiem działalności człowieka i że obok rolnictwa (głównie zwierzęta gospodarskie) i ścieków paliwa kopalne w dużym stopniu przyczyniają się do wzrostu emisji metanu co najmniej od 2007 r. W ocenie skutków Planu w zakresie celów klimatycznych na 2030 r. stwierdzono, że w UE najbardziej racjonalne pod względem kosztów ograniczenie emisji metanu można osiągnąć w sektorze energetycznym. (podkreślenie dodano) (s. 1)
5. Zgodnie z uzasadnieniem (s. 2, akapit drugi) [o]gólnym celem rozporządzenia w kontekście funkcjonowania wewnętrznego rynku energii i przy zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw w Unii jest zachowanie i poprawa stanu środowiska poprzez redukcję emisji metanu z energii pochodzącej z paliw kopalnych produkowanej lub zużywanej w Unii. (podkreślenie dodano)
6. Motywy proponowanego rozporządzenia odzwierciedlają ten cel. W motywie 1 wyjaśniono, że [m]etan, główny składnik gazu ziemnego, jest drugim gazem po dwutlenku węgla pod względem ogólnego wkładu w zmianę klimatu i jest odpowiedzialny za około jedną trzecią obecnego ocieplenia. W związku z tym, jak wyrażono w motywie 68, celem przedmiotowego rozporządzenia są dokładne pomiary, raportowanie i weryfikacja oraz redukcja emisji metanu w sektorze energetycznym.

7. Szereg innych motywów – przy czym niektóre w sposób bardziej bezpośredni niż inne – odnosi się do kwestii środowiskowych:
- motyw 3: *Według ostatnich szacunków Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska oraz Koalicji na rzecz klimatu i czystego powietrza redukcje emisji metanu o 45 % do 2030 r., w oparciu o dostępne ukierunkowane środki i dodatkowe środki, zgodnie z celami ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju, pozwoliłyby uniknąć wzrostu globalnego ocieplenia o 0,3 °C do 2045 r.*
  - motyw 6: *Emisje metanu wchodzą w zakres unijnych celów redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. określonych w Europejskim prawie o klimacie oraz wiążących krajowych celów redukcji emisji na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842. Obecnie nie obowiązują jednak żadne unijne ramy prawne określające konkretne środki na rzecz redukcji antropogenicznych emisji metanu w sektorze energetycznym. Ponadto dyrektywa 2010/75 w sprawie emisji przemysłowych obejmuje wprowadzenie emisji metanu powstające w procesie rafinacji ropy naftowej i gazu, nie obejmuje ona jednak innych rodzajów działalności w sektorze energetycznym.*
  - motyw 18: *Jako strona Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz porozumienia paryskiego Unia jest zobowiązana do corocznego przedstawiania sprawozdania dotyczącego wykazu na temat antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych, stanowiącego zestawienie danych z krajowych wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich i sporządzanego z wykorzystaniem metodyki dobrych praktyk przyjętej przez Międzyrządowy Zespół do spraw Zmiany Klimatu (IPCC).*
  - motyw 20: *Dane dotyczące poszczególnych krajów zgłaszane na podstawie przepisów UNFCCC dotyczących sprawozdawczości są przedkładane sekretariatowi UNFCCC zgodnie z różnymi poziomami sprawozdawczości według wytycznych IPCC. W tym kontekście IPCC ogólnie sugeruje stosowanie metod wyższego poziomu w odniesieniu do tych źródeł emisji, które mają znaczący wpływ na łączny wykaz gazów cieplarnianych w danym kraju pod względem poziomu bezwzględnego, tendencji lub niepewności.*

- motyw 26: *Niniejsze rozporządzenie opiera się na ramach OGMP 2.0 w zakresie, w jakim spełniają one kryteria, o których mowa w motywach 24 i 25, aby przyczynić się do gromadzenia wiarygodnych i rzetelnych danych, które stanowiłyby wystarczającą podstawę monitorowania emisji metanu, a w razie potrzeby – podejmowania dodatkowych działań w celu dalszego ograniczania emisji metanu.*
- motyw 52: *Globalne ocieplenie powodowane przez emisje metanu ma charakter transgraniczny.*

8. Pod względem treści proponowane rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące dokładnych pomiarów, raportowania i weryfikacji emisji metanu w sektorze energetycznym w Unii, ograniczania tych emisji poprzez obowiązkowe badania mające na celu wykrywanie nieszczelności i naprawę oraz ograniczenia w zakresie uwalniania metanu do atmosfery i spalania go w pochodni, a także zapewnienia przejrzystości w zakresie emisji metanu związanych z importowaną do Unii energią pochodzącą z paliw kopalnych. Jeśli chodzi o zakres przedmiotowy, proponowane rozporządzenie ma zastosowanie do emisji metanu w sektorach ropy naftowej, gazu i węgla. (art. 1 „Przedmiot i zakres stosowania”)

9. Proponowane rozporządzenie opiera się na trzech filarach komunikatu Komisji dotyczącego strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu⁷:

- a) Nakłada ono obowiązki w zakresie pomiarów, raportowania i weryfikacji na wszystkie źródła emisji metanu w elementach sektora energetycznego UE (art. 12, 20 i 25) w ramach ich działalności;
- b) Nakłada obowiązki w zakresie ograniczania i monitorowania emisji metanu (art. 13, 21 i 26):
  - unijni operatorzy muszą przeprowadzać częste badania mające na celu wykrywanie nieszczelności i naprawę w przypadku wszystkich istotnych elementów objętych ich działalnością (art. 14 ust. 1–3),
  - obowiązek natychmiastowej lub jak najszybszej naprawy (art. 14 ust. 4),

---

⁷ [COM\(2020\) 633](#)

- obowiązek stałego monitorowania elementów narażonych na nieszczelności (art. 14 ust. 5–7),
  - zakaz uwalniania do atmosfery i rutynowego spalania w pochodni, z wyjątkiem określonych okoliczności (art. 15–17, 22 i 23 oraz art. 26 ust. 2),
  - zobowiązanie państw członkowskich do opracowania i wdrożenia planów ograniczania emisji dla odwiertów nieczynnych oraz do natychmiastowego ograniczenia emisji poprzez obowiązkowe wykrywanie i naprawę nieszczelności, a także zakaz uwalniania do atmosfery i spalania w pochodni (art. 18 i 26);
- c) Zaproponowano w nim różne instrumenty służące poprawie informacji na temat emisji metanu związanych z importowaną energią pochodzącą z paliw kopalnych:
- zobowiązanie importerów do przekazywania informacji na temat monitorowania, raportowania i weryfikacji oraz środków ograniczających emisje [rozdział 6, art. 27],
  - baza danych zapewniająca przejrzystość w zakresie emisji metanu, zawierająca informacje o międzynarodowych zobowiązaniach państw eksportu w zakresie raportowania [rozdział 6, art. 28],
  - międzynarodowe obserwatorium emisji metanu [rozdział 2, art. 10],
  - globalne narzędzie monitorowania pokazujące wielkość, ponowne wystąpienie i lokalizację emitentów metanu [rozdział 6, art. 29],
  - dwustronne dialogi z państwami, które produkują energię pochodzącą z paliw kopalnych i w których emisje metanu są wyższe [rozdział 6, art. 29].
10. Zgodnie ze swoim celem i treścią, jak wynika z jego faktycznego brzmienia, proponowane rozporządzenie dotyczy zatem redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym w całej Unii ze względu na wpływ tych emisji na klimat, w szczególności w kontekście kryzysu klimatycznego oraz celu Unii w zakresie neutralności klimatycznej.

III. OCENA PRAWNA

11. Z analizy przeprowadzonej w pkt 3–10 powyżej wynika, że proponowane rozporządzenie ma przyczynić się do redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz do walki ze zmianą klimatu, w szczególności w kontekście kryzysu klimatycznego oraz celu Unii w zakresie neutralności klimatycznej. Jest zatem jasne, że dominującym celem proponowanego rozporządzenia jest przyczynienie się do przeciwdziałania zmianie klimatu, co jest jednym z głównych celów polityki w dziedzinie środowiska na mocy art. 191 TFUE.
12. Podstawa prawna dotycząca środowiska, art. 192 ust. 1 TFUE, jest główną podstawą prawną do decydowania o działaniach, które mają być podjęte przez Unię z myślą o osiągnięciu celów, o których mowa w art. 191 TFUE, tj. zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, ochrony zdrowia ludzkiego, ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych, promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska, a w szczególności zwalczania zmiany klimatu. Jak stwierdził Trybunał Sprawiedliwości, art. 192 ust. 1 TFUE *ma na celu powierzenie Unii roli w dziedzinie ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianom klimatu*⁸.
13. O ile nie ulega wątpliwości, że nałożenie na państwa członkowskie obowiązków w zakresie pomiaru, monitorowania i ograniczania emisji metanu, a także poprawy informacji na temat tych emisji może mieć wpływ na funkcjonowanie wewnętrznego rynku energii, o tyle nie zmienia to faktu, że konkretnym celem proponowanego rozporządzenia jest umożliwienie Unii Europejskiej realizacji celu, jakim jest przeciwdziałanie zmianie klimatu i osiągnięcie neutralności klimatycznej, zważywszy że metan jest drugim gazem po dwutlenku węgla pod względem ogólnego wkładu w zmianę klimatu i jest odpowiedzialny za około jedną trzecią obecnego globalnego ocieplenia. Z faktu, że proponowane rozporządzenie jest ograniczone do sektora energetycznego lub że ma wpływ na rynek energii, nie można wywnioskować, że może ono być automatycznie uznane za środek polityki energetycznej w rozumieniu art. 194 TFUE⁹.

---

⁸ Wyrok z dnia 21 czerwca 2018 r., C-5/16, *Rzeczpospolita Polska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej*, EU:C:2018:483, pkt 43.

⁹ W tym samym duchu zob. uzasadnienie Trybunału Sprawiedliwości w wyroku z dnia 6 maja 2014 r., *Komisja przeciwko Parlamentowi i Radzie*, [C- 43/12](#), EU:C:2014:298.

14. Przeprowadzona powyżej analiza celu i treści proponowanego rozporządzenia potwierdza, że obowiązki w zakresie monitorowania, raportowania i ograniczania emisji zapewniają środki do osiągnięcia celu, jakim jest przeciwdziałanie zmianie klimatu. W związku z tym właściwą i wystarczającą podstawą prawną proponowanego rozporządzenia jest art. 192 ust. 1 TFUE, ponieważ zarówno cel, jak i treść proponowanego rozporządzenia odnoszą się przede wszystkim do celów unijnej polityki w dziedzinie środowiska. W tym względzie należy również zauważyć, że proponowane rozporządzenie nie uniemożliwia państwom członkowskim dalszych działań w zakresie realizacji celów ochrony środowiska, zgodnie z art. 193 TFUE¹⁰.
15. Komisja oparła jednak proponowane rozporządzenie na art. 194 ust. 2 TFUE. Przepis ten stanowi podstawę prawną środków niezbędnych do osiągnięcia celów polityki energetycznej określonych w art. 194 ust. 1, który brzmi następująco:

W ramach ustanawiania lub funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz z uwzględnieniem potrzeby zachowania i poprawy stanu środowiska, polityka Unii w dziedzinie energetyki ma na celu, w duchu solidarności między państwami członkowskimi: a) zapewnienie funkcjonowania rynku energii; b) zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii w Unii; c) wspieranie efektywności energetycznej i oszczędności energii, jak również rozwoju nowych i odnawialnych form energii; oraz d) wspieranie wzajemnych połączeń między sieciami energii.

16. Uzasadnienie zastosowania art. 194 TFUE (zob. s. 6) brzmi następująco:

Podstawę prawną przedmiotowej inicjatywy stanowi art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który upoważnia Unię do ustanawiania środków niezbędnych do osiągnięcia celów w odniesieniu do polityki Unii w dziedzinie energetyki. Niniejszy wniosek dotyczy wyłącznie sektora energetycznego i przyczynia się do realizacji celów Unii w dziedzinie polityki energetycznej określonych w art. 194 ust. 1, w szczególności w zakresie funkcjonowania rynku energii, dzięki harmonizacji przepisów dotyczących monitorowania, raportowania i redukcji emisji metanu, co przyczynia się do zachowania i poprawy stanu środowiska.

17. Uzasadnienie wyboru podstawy prawnej podane w uzasadnieniu wniosku jest dwojakie: po pierwsze, wniosek zapewni funkcjonowanie rynku energii zgodnie z art. 194 ust. 1 lit. a) poprzez harmonizację zasad monitorowania, raportowania i redukcji emisji metanu, a po drugie, ogranicza się do sektora energetycznego.

---

¹⁰ Zob. np. motyw 33, w którym mowa o minimalnej harmonizacji.

18. W odniesieniu do pierwszego uzasadnienia należy wskazać, że w żadnym motywie ani artykule proponowanego rozporządzenia nie ma odniesienia do funkcjonowania rynku energii. Jedyne odniesienie do wymiaru transgranicznego znajduje się w motywie 52, zgodnie z którym *[g]lobalne ocieplenie powodowane przez emisje metanu ma charakter transgraniczny. Z analizy celu i treści wniosku wynika raczej, że dotyczy on redukcji emisji metanu w kontekście zmiany klimatu. Jego wpływ na funkcjonowanie wewnętrznego rynku energii ma charakter pomocniczy.*

19. Prawdą jest, że art. 34 proponowanego rozporządzenia zmienia art. 15 [rozporządzenia \(UE\) 2019/942¹¹](#) w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER), które opiera się na art. 194 ust. 2 TFUE, poprzez dodanie następującego ustępu 5:

5. ACER co trzy lata ustanawia i udostępnia publicznie zestaw wskaźników i odpowiednich wartości odniesienia do porównania jednostkowych kosztów inwestycji w porównywalnych projektach związanych z pomiarami, raportowaniem i redukcją emisji metanu. Wydaje zalecenia w zakresie wskaźników i wartości odniesienia dotyczących jednostkowych kosztów inwestycji w celu wypełnienia obowiązków wynikających z [niniejszego rozporządzenia] na podstawie art. 3 [niniejszego rozporządzenia].

Przepis ten odzwierciedla art. 3 proponowanego rozporządzenia, który wymaga od organów regulacyjnych, aby – przy ustalaniu lub zatwierdzaniu taryf przesyłowych lub dystrybucyjnych albo metod – uwzględniały koszty poniesione i inwestycje dokonane w celu wypełnienia obowiązków wynikających z proponowanego rozporządzenia.

20. Przepisy te, określające sposób finansowania kosztów związanych z działaniami, które należy podjąć w celu redukcji emisji metanu, mają jednak charakter pomocniczy i nie wymagają szczególnej podstawy prawnej w dziedzinie energetyki.

---

¹¹ Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 22–53.

21. Jeśli chodzi o drugie uzasadnienie, to chociaż same środki rzeczywiście dotyczą sektora energetycznego, głównym celem wniosku jest przyczynienie się do przeciwdziałania zmianie klimatu poprzez redukcję emisji metanu w sektorach ropy naftowej, gazu i węgla. Fakt, że treść środków odnosi się do energii, jest nieodłącznie związany z charakterem walki ze zmianą klimatu, wymagającej działań w wielu dziedzinach w celu zapewnienia redukcji emisji gazów. Systematyczne wykorzystywanie lub dodawanie w takich przypadkach podstaw prawnych właściwych dla danego obszaru polityki sprawiłoby, że podstawa prawna dotycząca środowiska, a w szczególności cel, jakim jest przeciwdziałanie zmianie klimatu, stałyby się bezprzedmiotowe¹². Takie stanowisko zajęła już Służba Prawna Rady w odniesieniu do Społecznego Funduszu Klimatycznego¹³.
22. Zgodnie z tym rozumowaniem art. 194 ust. 2 TFUE wskazuje, że przepis ten ma być stosowany jako podstawa prawna *bez uszczerbku dla stosowania innych postanowień Traktatów*.
23. W tym kontekście warto zauważyć, że przepisy unijne dotyczące monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji CO₂ w sektorze morskim (rozporządzenie (UE) 2015/757¹⁴) zostały przyjęte na podstawie art. 192 ust. 1 dotyczącego polityki w dziedzinie środowiska. Chociaż przepisy te odnoszą się wyłącznie do sektora morskiego, nie zostały one przyjęte z wykorzystaniem podstawy prawnej dotyczącej transportu, o której mowa w art. 100 ust. 2 TFUE.

---

¹² Zob. w podobnym duchu przytoczoną powyżej opinię 2/00, „Protokół z Kartageny”, pkt 40, *Przyjęcie wykładni Komisji doprowadziłoby do pozbawienia szczególnych postanowień traktatu dotyczących ochrony środowiska znacznej części ich treści, albowiem z chwilą ustalenia, że dane działanie wspólnotowe może wpłynąć na wymianę handlową, umowa musiałaby zostać zaliczona do kategorii umów należących do wspólnej polityki handlowej. Należy w tym względzie stwierdzić, że polityka ochrony środowiska została wprost przewidziana w art. 3 ust. 1 lit. l) WE na tej samej stopie co wspólna polityka handlowa, do której odnosi się lit. b) tego postanowienia.*

¹³ Zob. przypis 25 w opinii Służby Prawnej Rady, dok. ST 7007/22.

¹⁴ Dz.U. L 123 z 19.5 2015, s. 55.

24. Z tego wynika, że art. 194 ust. 2 TFUE, zaproponowany przez Komisję, nie stanowi właściwej podstawy prawnej dla proponowanego rozporządzenia. Ponieważ proponowane rozporządzenie ma na celu przede wszystkim ochronę środowiska i nie realizuje jednocześnie wielu nierozzerwalnie związanych ze sobą celów, z których żaden nie jest drugorzędny ani pośredni w stosunku do drugiego, zastosowanie art. 192 ust. 1 TFUE jest wystarczające i nie jest konieczna żadna inna podstawa prawna.

IV. WNIOSKI

25. Podsumowując, Służba Prawna Rady jest zdania, że:
1. proponowane rozporządzenie jest środkiem służącym osiągnięciu celów środowiskowych określonych w art. 191 TFUE, w szczególności celów dotyczących zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska oraz przeciwdziałania zmianie klimatu;
  2. proponowane rozporządzenie jest zatem środkiem w zakresie ochrony środowiska, który obejmuje emisje metanu w sektorze energetycznym, a właściwą i wystarczającą podstawą prawną do jego przyjęcia jest art. 192 ust. 1 TFUE;
  3. art. 194 ust. 2 TFUE, zaproponowany przez Komisję, nie stanowi właściwej podstawy prawnej dla proponowanego rozporządzenia.
-